

ISSN 1845 - 8122

UDRUGA "KAZALIŠTE, AUDIOVIZUALNE
UMJETNOSTI I KULTURA GLUHIH

20

godina **DLAN**

PLJESAK JEDNE RUKE

god.17, broj 86,87 i 88,2021

SADRŽAJ

1. Riječ urednika - DLAN - ovih 20 godina	3
2. Znak + zvuk = predstava života Dlan	5
3. 20 godina zajedno	7
4. Dlanova odiseja	10
5. Dva desetljeća Dlan - Udruge koja je pokazala gluhima što sve mogu	12
6. 20 postojanja Udruga: „Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih – DLAN“	13
7. Ilustracije Lina Ujčića (Matesse) Udruge „Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih – DLAN“	14
8. Ilustrator, slikar, scenograf i glumac Mingsheng Pi	15
9. Moj prvi susret	15
10. Prijateljstvo Belgium Deaf Theatre & DLAN	16
11. Svjetlost DLAN	17
12. Sjajno Dlanovci!	17
13. Fotografije kao tragovi postojanja, tragovi života znakova, mašte i snova	18
14. Putovanja...susreti...druženja...	50
15. Plakati kao navjestitelji...kao pozivatelji...kao motivacija	54
16. Čestitke “DLANU” pršte sa svih strana svijeta jedinstvene, neponovljive, poruke prijateljstva i podrške	58

“Pljesak jedne ruke” - Časopis Udruge “Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih - DLAN”

Adresa: Lavoslava Ružičke 46, 10000 Zagreb

Telefon: +385 95 382 2791 (SMS)

E-mail: pljesak.jedne.ruke@gmail.com

udruga.dlan.zagreb@gmail.com

Web stranica: www.dlan.hr

Žiro-račun: HR 95 24020061100074154 (Erste Bank)

OIB: 51629434968 Matični broj: 1608037

Produkcija i distribucija: Olifant d.o.o

Glavni urednik: Lino Ujčić

Odgovorni urednik: Angel Naumovski

Dizajn i priprema za tisak: Lino Ujčić

Fotografije odabrao: Angel Naumovski

Lektura: Dijana Adžić

Tisak: Tiskara Ban

Fotografije: Jerko Ban, Budo Jusić, Lino Ujčić, Željko Hrsan, Jadran Boban

2

Riječ urednika

DLAN-ovih 20 godina

Davne, ne baš tako davne (kao da je jučer bilo!) 2001. godine u Zagrebu je bio Međunarodni simpozij o Znakovnom jeziku i Kulturi Gluhih u organizaciji Hrvatske udruge gluhoslijepih osoba „Dodor“, Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta i Filozofskog fakulteta Družbe Isusova. On je, igrom slučaja, ili je „moralo biti baš tako!“, uvelike utjecao na osviještenje, spoznaju o sebi i prepoznavanje i ohrabivanje potencijala, želja i ambicija društva gluhih i nagluhih osoba i ljudi koji su imali direktne i indirektno veze sa populacijom Gluhih osoba ili neke koristi od Gluhih osoba o kojima neću previše govoriti, niti uzdrmati nečvrst položaj Gluhih osoba u općem društvu u bilo kakvom smislu

Nakon prve uspješne premijerne izvedbe kazališne predstave na znakovnom jeziku (ne mislim na umjetnost pantomimu koja pomalo gubi popularnost i polako nestaje sa kulturno-umjetničke scene u Europi i Svijetu), predstave „Planet tišine“ u Gavelli u svibnju 2001. godine skupila se ekipa gluhih, nagluhih i osoba zdrava sluha koji su pomogli, netko svojim iskustvom, netko sudjelovanjem, netko znanjem, netko popularnošću itd.

Tako smo stvarali i producirali premijeru predstave „Planet tišine“ i odlučili osnovati udruhu pod punim imenom Udruga „Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih – DLAN“. Nizale su izvedbe i gostovanja predstave „Planet tišine“ i

uspješne sklopljene suradnje sa Kulturnim centrom Peščenica za održavanje tečajeva znakovnog jezika za sve uzraste koje su vodile gluhe osobe i to od 2002. godine svake godine na nekoliko lokacija sve do pojave virusa COVID-19 prošle godine u ožujku. To ne bi bio preveliki problem, ali potres u Zagrebu prošle godine također u ožujku, učinio je svoje tako da smo za sada do daljnjeg stopirali održavanje tečajeva znakovnog jezika zbog kroničnog nedostatka prostora za rad i djelovanje Udruge „DLAN“.

Zahvaljujući drugoj kazališnoj predstavi „Ruke koje plaču“ koja je bila jako uspješna ne zbog brojnih nastupa po Hrvatskoj nego prepoznata i kao najbolja režiji Gluhog člana Udruge „DLAN“ koju je ostvario na Festivalu Prvih u Studentskom Centru u Zagrebu. Grad Zagreb i Ministarstvo kulture su prepoznali budućnost i kvalitetu i rad Udruge „DLAN“ te podržali daljnji rad i stvaralaštvo na nekoliko područja: scensko-izvedbene umjetnosti, glazbeno i filmsko (audiovizualno) stvaralaštvo, literarno-književno stvaralaštvo i promocija kulture Gluhih i znakovnog jezika, te međugradske i međunarodne kulturno-umjetničke suradnje.

Inače, glavna domena i rad Udruge „DLAN“ je bio fokusiran na početku na scensko-izvedbene umjetnosti (kazalište i ples) i održavanje tečajeva znakovnog jezika što je rezultiralo dobrim uspjehom jer su polaznici tečajeva kojih brojimo preko

tisuću osoba i dalje podržavali rad i trud Udruge „DLAN“ širenjem pozitivnih doživljaja, informacija i feedbackova na sva djela proizašlih iz Udruge „DLAN“. Priznajem da stvaranje kazališnih predstava kao i sam odabir tema, priča i bajki nije bio lak s obzirom na afinitete, želje i slično prezahtjevne (i razmažene, usuđujem to reći) heterogene publike. Teško nam je bilo zadovoljiti sve apetite i očekivanja, ali tvrdimo da je ipak na kraju krajeva stvaranje umjetničkih djela je izbor samih umjetnika, a na publici je to da prihvati i konzumira svaki na svoj način.

Ovim putem bi mogao nanizati sva djela (preko 10 kazališno-plesnih predstava, Deaf Band DLAN, „10 najljepših bajki na znakovnom jeziku“, – filmovi i slikovnica, radionice svih profila koje su vodili domaći i strani umjetnici, nastupi stranih umjetnika, Međunarodni festival u Zagrebu, i puno toga...) koja su se događala u tih 20-godinama postojanja i rada Udruge „DLAN“, ali kao što vjerojatno znate (ili ne!? – to je veliko pitanje i odgovore na to neću tražiti).

A tko želi odgovor na to pitanje rado ću mu/joj preporučiti da prolista sve brojeve našeg časopisa „Pljesak jedne ruke“ u PDF formatu koji se nalaze na web stranici Udruge „DLAN“ i uvidi koliko toga smo napravili

i prezentirali javnosti... Prije ulaska Republike Hrvatske u punopravno članstvo u Europskoj Uniji, članovi Udruge „DLAN“ su zahvaljujući financijskim potporama proputovale Europu i Svijet i prisustvovali raznim Festivalima, Kongresima i međunarodnim radionicama i s time ostvarili boja prijateljstva, veze i suradnje što je uvelike utjecalo na položaj Udruge „DLAN“ u Europi i Svijetu. Čak je i s time dokazala svoj trud i potencijal na domaćoj sceni.

Kako je Republika Hrvatska postala član Europske Unije otvarale su se nova vrata i mogućnosti u sklapanju novih poznanstva, veza i suradnji sa kulturno-umjetničkim organizacijama i nevladinim civilnim udrugama susjednih država i Europe koje se bave umjetnošću i kulturom, te jeudruga „DLAN“ je uspješno odradila međunarodnu suradnju sa Slovenijom i Srbijom u Međunarodnoj razmjeni mladih u kojem su bila organizirana gostovanja i domaćinstva.

Producirane su i plesne radionice i ostale radionice raznih profila, te javni nastupi u kojem je sudjelovalo 30-tak mladih gluhih osoba i osoba zdrava sluha i 15-tak stručnih suradnika. Nakon toga, Udruga „DLAN“ u suradnji sa Pučkim otvorenim učilištem Zagreb – nositeljem projekta financiranog iz fonda Europske komisije u okviru Programa cjeloživotnog učenja (Grundtvig program) u kojem su sudjelovale gluhe osobe iz Estonije, Austrije, Francuske, Belgije, Italije

i Hrvatske koje su sudjelovale na glazbenim radionicama (udaraljke, razni bubnjevi itd.). Zahvaljujući radionici sviranja na udaraljka i bubnjevima korisnici tih radionica su učvrstili veze i poznanstva i prijateljstva sa članovima Udruge „DLAN“ koji su nakon toga sudjelovali na raznim Europskim i Svjetskim festivalima i kongresima umjetnosti i kulture Gluhih.

Nedugo zatim na inicijativu članova udruge „DLAN“ gluhi članovi su izrazili želju i motivaciju sa daljnjim učenjem sviranja i korištenja glazbenih instrumenata. Pučko otvoreno učilište Zagreb je prepoznalo kvalitetu i ogromnu želju DLAN-ovaca i omogućio korištenje prostora za vježbanje i poduke na bas gitari, udaraljka, bubnjevima, gitari i pjevanju. Zahvaljujući DLAN-ovcima oformio se prvi glazbeni sastav Deaf Band DLAN koji je imao zapažene nastupe i kao jedan od najzapaženijih nastupa je bio na „Supertalent show“ na Novoj TV.

Mnogi će osporavati trud, potencijal i inicijativu članova Udruge „DLAN“ i svojatati sebi zasluge i uspjehe što su Gluhe osobe prosvirale i propjevale, ali ostaje „bolna činjenica“ da su članovi Udruge „DLAN“ ti koji su sami htjeli i usudili se upustiti glazbene vode i pokrenuli sve to.

Rezime svega toga je da je nekoliko članova iskoristilo Udrugu „DLAN“ kao odskočnu dasku i sebe ohrabrio i promoviralo da se usudi stvarati i prezentirati svoje radove, zamisli i želje u drugim starim/novim udrugama ili samostalno.

Ali činjenica je i s tim mogu ponosno reći da su djela i rezultati udruge „DLAN“ potaknule, ohrabrile i omogućile da neki bivši članovi Udruge „DLAN“ i osobe koje nemaju veze sa udrugom „DLAN“ usude hrabro u nove kulturno - umjetničke pravce.

Želio bih reći i to sretno i ponosno da smo u produkciji sa vodećim partnerom „Fattoria Vittadini“ iz Milana i partnerom „Voarte“ iz Lisabona uspjeli početi, unatoč globalnoj pošasti – pandemiji COVID virusom, realizirati međunarodni projekt „Beyond Signs“ koji je financiran sredstvima iz Fonda Kreativna Europa, Ministarstva kulture i medija RH, Grada Zagreba, Vladinog ureda za udruge na dugo priželjkivani i adekvatan način – a to su UŽIVO sastanci projektnih menadžera i majstorske i umjetničke probe u vodstvu Gluhih osobe koje su u scensko-izvedbenim umjetnostima dugi niz godina i to u Zagrebu na 20. rođendan Udruge „DLAN“ i s time smo spojili ugodno i zanimljivo sa korisnim. Dotad su sva događaja bila na neuobičajeni način u digitalnom obliku – ZOOM sastanci, ZOOM radionice i slično.

Osim toga želim reći, da je sudjelovanje i rad na svim kulturno-umjetničkim pravcima više-manje dobra volja, veselje, motivacija te želja sa druženjem i stvaranjem novih/starih ideja, zamisli i kreativnih potencijala na svoje i svačije zadovoljstvo. I to je jedan od najvažnijih, ako ne i jedini, razloga što je Udruga „DLAN“ dugo godina uspješno ostvarivala ciljeve i programe Udruge „DLAN“.

Angel Naumovski

ZNAK + ZVUK = PREDSTAVA ŽIVOTA DLANA

Prošlo je već 20 godina, a čini se kao da je počelo jučer...!

Naviru sjećanja, nižu se slike, vraćaju se stari osjećaji, uzbuđenje, žar, čežnje, snovi, planovi da se nešto stvori, nešto novo.

I jesmo! Zajedno smo napisali jednu prekrasnu priču, jednu jedinstvenu životnu predstavu sastavljenu od crteža, znakova, glume, ilustracija, ritma, glazbe. Dok se DLAN rađao 2001. ja nisam bio njegov dio. Uključio sam se tek 2003. sa crtežima znakovnog jezika „Govor ruke“ i ilustracijama „10 najljepših bajki i hrvatskih bajki“, a onda sam se, prvi put s puno straha i treme, pojavio u predstavi „Ruke koje plaču“. Bilo je to novo i nezaboravno iskustvo i uvod u glumu nizom predstava u kojima sam učio o sebi, otkrivao sebe, davao sebe i uživao. Istovremeno sam za sve predstave dizajnirao plakate i ostali promotivni materijal.

Od svih predstava za mene je najupečatljivija predstava „Pinochio“. Pokrenula je nešto u meni i dirnula me jako. Dok, najzahtjevnija, najteža bila je bilingvalna predstava izvedena u suradnji sa čujućim glumcima „Čuvari snova“. Iz nas je izvukla i zadnje atome snage, ali izazvala najviše ponosa, jer i to možemo!

Još bi izdvojio i „Troju“ kao predstavu sa najljepšom kostimografijom u čijoj smo izradi i sami sudjelovali i baš smo se divili sami sebi, jer smo otkrili i tu vlastitu dimenziju. Zahvaljujući predstavama upoznali smo tolike divne gluhe

ljude, povezali se prijateljstvima, obogatili novim idejama i napunili svoje duše lijepim doživljajima i osjećajima. Nikad neću zaboraviti Rijeku, Dubrovnik, Osijek, Sisak, Požegu, Pulu, Slavonski Brod, Novu Gradišku, Šibenik, Rovinj, Jastrebarsko, a pogotovo naš divni „KNAP“ i „Trešnju“.

za ljepotu znakovnog jezika. Oduševljavalo me tih nekoliko puta koliko sam sudjelovao kako su se ljudi uključivali, trudili se i uživali u svakom znaku, simbolu, mimici i performansu.

Isto to sam doživljavao godinama na organiziranim radionicama i festivalima: interes i želju za

Članovi glumačke družine „DLAN ispred Šibenskog kazališta, 2007. godine

Promocija „Dlana“ nije se ostvarivala samo na predstavama nego i kroz pisanu riječ, putem časopisa „Pljesak jedne ruke“. Kroz „Pljesak jedne ruke“ mogli smo djelovati i šire, jer je časopis bio dostupan mnogima gluha i tako je lijep osjećaj da svima možeš ponuditi informacije, podijeliti osjećaje i doživljaje, te tako obogaćivati kulturu i duh gluhe populacije. Ponosan sam na tu našu djelatnost i što sam u to gradio dio sebe, s veseljem.

Djelovanje Dlana se očituje i u „Odmorištu za jezik“ kao dio festivala „C’est is the Best“. Trudili smo se biti otvoreni i izazovni da bi zainteresirali i gluhe i čujuće

učenjem, upoznavanjem bogatstva izražavanja i stvaralaštva gluhih, a i želju za boljim razumijevanjem.

Posebno sam ponosan na održavanje Festivala „Znak & Zvuk“ kojeg sam zajedno sa suradnicima uspješno organizirao prvi put u Hrvatskoj i to na međunarodnoj razini. Sudionici su bili iz Belgije, Mađarske, Hong Konga i Srbije i naravno Hrvatske. Bez obzira gdje su se održavali – Hrvatska, Belgija, Švedska, Estonija, Turska, Engleska, Škotska, Nizozemska, Slovenija, Francus-

ka, Češka, Portugal, Italija, Srbija svugdje se osjećao taj razigrani duh i želja za učenjem novog. Uvijek su se uključivali naši Dlanovci i stjecali nove spoznaje, obogaćivali svoje doživljaje.

U okviru „Dlana“ organizira se i tečaj Hrvatskog znakovnog jezika, a i ja sam jedan od voditelja i uživam u toj ulozi „učitelja“ – jer što više daješ to više dobivaš od svojih učenika, koji su zaista marljivi i zainteresirani.

Sudjelovao sam i u projektu „Digitalna prilagodna kulturnog sadržaja za osobe oštećena sluha“ tako što sam snimao video sadržaje koje su posjetitelji tehničkog muzeja „Nikola Tesla“ mogli

pratiti na svojim pametnim telefonima pomoću QR tehnologije.

Kako bi zaokružio priču o „Dlanu“ treba joj dodati i „začin“, a to je stvaranje Deaf Band Dlan, koji je najvjerojatno dobro prihvaćen i koji je u kratko vrijeme postao u jako, jako popularan.

Moram priznati da, iako ne sudjelujem aktivno, taj ritam, ta posebna vrsta izražavanja me čudesno ispunjava, zato im od srca čestitam.

Čestitam svim Dlanovcima ma gdje bili. Lijepo je što postojite!

Slijedite uvijek svoje srce, jer raditi, misliti, stvarati, željeti, vjerovati od srca uvijek je najbolje!

Donosi radost, zadovoljstvo, mir, ispunjenje!

Hvala Vam što sam zahvaljujući svakom Vašem znaku, Vašem radu, rastao i mijenjao se na bolje.

Nadam se da je to bilo uzajamno, zato idemo dalje zajedno u novih dvadeset godina –dvadeset godina napretka i uspjeha!

Lino Ujčić

predsjednik udruge „Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih – DLAN“

Druženje na festivalu „Znak & Zvuk“ u Zagrebu, 2018.god.

20 GODINA SMO ZAJEDNO

Dvadeset godina zajedno ostvarujemo ciljeve i ustrajemo u izazovima. Radujemo se izazovima koji su pred nama i suradnji sa svima vama i nadalje ...

Dragim „DLAN“ – ovcima, dragim suradnicima, sudionicima i ne sudionicima, veliko hvala što ste svi zajedno s nama 20 godina. S puno elana i veselja u radu Udruge "Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih - DLAN" dijelili ste svoja umijeća, angažmane, razmišljanja, saznanja, sjećanja, uspomene kroz lepezu aktivnosti tipa izvedbenih, vizualnih i literarnih umjetnosti, promocije Kulture Gluhih i znakovnog jezika, prisustvovanja kongresima i konferencijama Gluhih, suradnje sa Gradom Zagrebom i Ministarstvom kulture i ostalim institucijama i ostalih aktivnosti.

Prohujale su godine... stigao je veličanstveni događaj – ove godine se obilježava dvadeseta obljetnica osnutka naše Udruge. Sada imamo priliku odahnuti na trenutak i osvrnuti se na sva postignuća i izazove, sve lijepe trenutke te sve uspone i uspjehe tijekom 20 godina. Ponosni smo što smo svi zajedno, aktivno i svojim predanim radom, pridonijeli širokoj lepezi raznovrsnih aktivnosti i dali svoj doprinos u promicanju imena i ugleda naše Udruge.

Jedan novi prikaz i pogled na ostvarivanje raznovrsnih aktivnosti i uvažavanje tih aktivnosti, model nade u bolju budućnost sutra svima nama gluhima i nagluhima, pojedincima i zajednici Gluhih. Prioriteti za gluhe i nagluhe osobe su prava na znakovni jezik i očuvanje vlastitog znakovnog jezika, prava

na svoje organizacije, kulturne i druge aktivnosti, te ostvarenje jednakih mogućnosti u svim sferama života, uključujući pristup obrazovanju i informacijama.

Cilj obilježavanja dugogodišnjeg rada naše Udruge je podizanje svijesti i senzibilizacije šire javnosti o umjetničkim potencijalima i potrebama gluhih i nagluh osoba, što je jedna od temeljnih pretpostavki za poboljšanje njihova položaja u društvu i kvalitete života. Provedene aktivnosti rezultirale su i boljom educiranošću gluhih osoba o sredstvima koja su korisna za njihovu bolju i jednostavniju komunikaciju, čime je omogućena integracija u širu društvenu zajednicu i poboljšana kvaliteta života te populacije.

Naša Udruga je različitim aktivnostima uspješno privukla pažnju javnosti na kvalitetne potencijale gluhih osoba. Podigla je solidarnost među samim gluhim osobama i njihovim pomagačima, te se koristila za stimuliranje većih napora u promicanju prava gluhih osoba na integraciju u širu društvenu zajednicu. Posebno ponosni i

zadovoljni smo s postignućima koja su ostvarena vlastitim snagama i sredstvima, oslanjajući se isključivo na sebe i svoj rad.

Uspješno realizirane raznovrsne aktivnosti Udruge su dodatna motivacija za ustrajan i transparentan rad u cilju napretka i boljitka naše sredine, te boljeg i ugodnijeg života za sve naše gluhe i nagluhe. Sve kazališne, glazbeno - plesne predstave su bile zanimljive i teško je reći koja je bila bolja.

Dinamične, impresivne, poučne i tople, čitljive i nepretenciozne predstave koje su odisale zajedničkom energijom kreativnih gluhih izvođača – glumaca, glazbenika, plesača, uz koje su nastupali i čujuć izvođači u nekim predstavama. Gluhi izvođači su pokazivali svoje talente i izvrsne rezultate po pitanju svladavanja različitih vještina iz sfere kazališne i glazbene umjetnosti, kao i čujuć izvođači.

Time su stekli ravnopravnost u društvu, kao i pravo na umjetnost. Priče predstava su se mogle promatrati kao alegorija, odnosno preneseno značenje. Prenesenim značenjem koje se proteže kroz cijelu priču, došli smo do poruke priče da se u životu treba uvijek osloniti na svoje sposobnosti i da je važno vjerovati u sebe.

Ova poruka ukazuje da smo mi gluhi i nagluhi, općenito osobe s invaliditetom sposobni za sve životne prilike i sposobni podnijeti sve životne neprilike. Zbog raznovrsnih scena: pripovijedanje priča o životu gluhih i pokušajima inkluzije, poučnih priča o pravilima ponašanja prema osobama sa invaliditetom na znakovnom jeziku.... preko multimedijalnih zapisa - video projekcije, do vokalno – instrumentalne glazbe Deaf banda DLAN. Kazalište, nezaobilazno scensko mjesto susreta svih izvođača: čujućih i gluhih kroz glumu, glazbu, pjesmu, ples i međusobnu zajedničku suradnju na znakovnom jeziku.

Svi su međusobno komunicirali izrazima lica, gestama, vizualnim znacima i simbolima, riječima. I time je kroz takvu komunikaciju bilo ostvareno lakše povezivanje gluhih i čujućih. To je bila izvanredna prilika da gluhi pokažu svoja umijeća i glazbeno izražavanje široj javnosti, kroz aktivnu suradnju sa čujućima. Pokazali smo da glazbu „slušamo emocionalnim umom“, da osjećamo glazbu u srcu.

Od kazališnih predstava, dojmljiva je bilingvalna predstava koja je nadilazila komunikacijske prepreke. Izvrstan je inkluzivan primjer za spajanje čujuće i gluhe publike putem kazališne umjetnosti na dva jezika: govorni i znakovni.

Podržala je aktivno sudjelovanje i zajedničku suradnju svih izvođača: gluhih i čujućih. Pokazala je da Gluhi i čujući mogu uspostaviti kontakt unatoč ograničenjima i da mogu nadići komunikacijske granice. Jedni od drugih su učili i pokazali su vještine komuniciranja.

Reakcije publike, kako čujuće tako i gluhe, su bile veoma pozitivne i odobravajuće. Srdačne čestitke našem svestranom Angelu, svim izvođačima – glumcima, glazbenicima, plesačima i svima koji su sudjelovali, kao i prvom hrvatskom bendu na njihovom radu, trudu i talentu – i bravo zbog njihovih velikih prednosti i vrlina što su se upustili u „glazbene vode“.

Od srca i nadalje puno uspjeha u planovima prikazivanja takvih predstava - koncerata i stvaranja „počasnog“ mjesta u kazališnim krugovima, zahvaljujući kvalitetnim umjetničkim potencijalima i gluhih i nagluhih osoba. Da šira javnost i nadalje prepozna njihove potencijale, što bitno utječe na njihovo samopoštovanje kroz umjetnost – kazalište i glazbu. To je pravi pozitivan primjer inkluzije.

Svima nama je poznato kako se treba ponašati prema osobama sa invaliditetom (prema slijepima, tjelesnim invalidima, gluhim...). Sljepoća, tjelesna invalidnost je vidljiv hendikep, tu nema problema u vezi komunikacije i svaka osoba će pomoći. Što je sa gluhim? Nevidljiv hendikep! Unatoč „viđenju“ slušnog aparata i umjetne pužnice. Komunikacija je najveći problem. Kako komunikacija među čujućima nesmetano teče, a gluha osoba teško prati u toj „čujućoj“ komunikaciji i stalno ispituje čujuće o čemu se priča. Postoje gluhe osobe koje dobro govore, no ne znaju znakovni jezik.

Takve osobe ga svakako moraju naučiti. Isto kao i čujuće osobe koje svakodnevno komuniciraju s gluhim, ukoliko to žele. Točna je činjenica da gluha osoba nikad neće pročitati, ali čujuće osobe mogu naučiti znakovni jezik. Putem takve inkluzije, kroz senzibilizaciju o umjetničkim poten-

cijalima osoba s oštećenjem sluha, čujući pokazuju dobru volju, podršku, pomoć i želju za učenjem komunikacije na znakovnom jeziku koju i dalje treba podržati i njegovati. Kroz zajedničku kulturnu suradnju Gluhi time stječu povećanje samoinicijativnosti, samopouzdanja i sigurnosti, bolju toleranciju i solidarnost, produktivno korištenje informacijama i komunikacijskim tehnologijama, bolje se međusobno razumiju kako bi mogli s uspjehom kreirati temelje za bolju budućnost. I nadalje, treba promovirati glazbenu umjetnost kao „osjetilni“ aspekt gluhih, poticati međusobno uvažavanje različitosti, potaknuti interes publike za glazbu i pružati osjećaj da je glazba pristupačna svima, kao i sviranje instrumenata.

Ponosni smo na naš časopis „Pljesak jedne ruke“, na sve što smo dočarali u člancima o gluhim i nagluhim osobama u Hrvatskoj i svijetu, o njihovim iskustvima, doživljajima i uspjesima u raznim sferama života, o aktualnim događajima i osvrtima na razne kulturne manifestacije. Njegovanje čitanja i pisanja veoma je važno za osobe oštećena sluha jer je jezik medij u kojem se one mogu najbolje ostvariti. Štoviše, on im je ponekad i sredstvo komunikacije te usvajanja znanja i prikupljanja korisnih informacija.

To je medij u kojem su gluhe i nagluhe osobe i uz navedene aktivnosti, ostvarile stvaralačko pisanje. Taj osjećaj ispunjenosti i unutarnjeg mira puno znači onima koji to vole podijeliti s pirom i nama drugima koji to čitamo. Iz ljubavi prema pisanju članaka, proizašao je pisani trag – i da ga nikada ne zaboravimo.

Oplemenjeni smo sjećanjima i prisustvovanjima međunarodnim

kongresima i konferencijama Gluhih, raznim radionicama, predavanjima, prezentacijama, održavanjima tečajeva hrvatskog znakovnog jezika i ostalim kulturnim događanjima – performansima i međunarodnim festivalima Gluhih, koja su obogatila ovu našu Udrugu.

Porast interesa za tečajeve hrvatskoga znakovnoga jezika iz godine u godinu pokazuje svima nama da su čujući sugrađani prepoznali potrebu učenja ovog jezika te davanja podrške osobama oštećena sluha. Uz olakšavanje života tim osobama u kontaktu s čujućom populacijom, jedan od najvažnijih razloga učenja hrvatskog znakovnog jezika je odgajanje i razvijanje pozitivnog odnosa prema osobama oštećena sluha.

Tečaj znakovnog jezika je bio organiziran za čujuće polaznike: studente medicine, psihologije, Edukacijsko rehabilitacijskog fakulteta, Pravnog fakulteta, Fakulteta za socijalni rad, Prirodoslovno matematičkog fakulteta i za zainteresirane polaznike raznih profila, kojima zahvaljujemo na ukazanom povjerenju i angažmanu.

Putem tečaja znakovnog jezika, ti polaznici su dobivali neke spoznaje o populaciji gluhih. Želimo da čujući ne zaziru od gluhih jer se putovi međusobne komunikacije mogu pronaći. Upoznavanje gluhih voditelja tečaja HZJ-a je itekako bio važan poticaj za razbijanje predrasuda, kao i osnova za komunikaciju sa čujućom populacijom. I nadalje je prisutan interes novih polaznika za tečaj HZJ-a. Veselimo se našem učenju i druženju!

Promoviranje kulture Gluhih i znakovnog jezika, te audio-vizualne, kazališne, glazbene i literarne umjetnosti u Hrvatskoj i inozemstvu,

poticanje međusobnog uvažavanja različitosti utječe na razvijanje kreativnosti i samopoštovanja Gluhih. Na taj se način uspješno potiče inkluzija gluhih i nagluhих u svijetu kazališta, glazbe i stvaralačkog pisanja, interes čujuće i gluhe publike za kazališne i glazbene predstave i za pisanje i čitanje.

Prezentira se jednakost čujućih i gluhih, te razvija mješovitu publiku gluhih i čujućih koja simultano može uživati u umjetničkom programu, literarnim i raznim aktivnostima.

Razvitkom društva, naprednije tehnologije, humanosti i senzibiliteta, općenito gluhe i nagluhe osobe postaju sve prisutnije u svakodnevnom životu. Te osobe su svjesne da znanjem i umjetnošću mogu lakše postići da budu prihvaćene u društvu. Svi smo jednaki! Treba rušiti predrasude, prepreke, nedoumice, nevjerice, sumnje....!

Unatoč nekim pozitivnim pomacima za poboljšanje položaja u društvu i kvalitete života gluhih i nagluhих, neka se gluhi i nagluhi i nadalje što više angažiraju na putu prema boljitku za tu zajednicu i za promicanje većih i boljih prava.

Neka budu ustrajni u nastojanju što više i bolje senzibilizirati javnost i nadležne institucije za probleme s kojima se oni i dalje suočavaju, a to su: predrasude društva prema gluhima – nesposobnost, nemogućnost komunikacije. I da šira senzibilizirana javnost prepoznaje njihove jake potencijale i potrebe za: jednakošću i ravnopravnosti u svim sferama života.

Bez obzira na trenutne situacije u Hrvatskoj i svijetu (COVID-19), i dalje smo puni očekivanja, želja, vjere i nade u bolje i za bolje ...

Izlazimo, eto, još postojimo, djelujemo... zahvaljujući najprije našim svestranim „vodičima“ Angelu, Linu, „DLAN“- ovcima, sebi samima, vrijednom radu, upornosti i sredstvima, zatim suradnji sa Gradom Zagrebom i Ministarstvom kulture i ostalim institucijama. Nadamo se još boljem ili bar podjednako dobrom radnom angažmanu, da će svima nama slijedeće godine biti još bolje, zdravije, sretnije i uspješnije. Da našim trudom i nadalje ulažemo u dobrobit i korist naše Udruge, za promoviranje prava gluhih i nagluhих osoba i jednakost i ravnopravnost u svim sferama života.

Našoj Udruzi, „DLAN“ - ovcima sretan 20. rođendan, od srca puno uspjeha i sreće!

*„Ne učimo iz vlastitog iskustva, već iz vlastite sposobnosti da ga doživimo.“
Buddha*

*„Znakovni jezik je jednako prikladan i za ljubav i za govore, za flert i za matematiku.“
Oliver Sacks, esejist, neurolog i psiholog*

Ružica Kežman, prof.

DLANOVA ODISEJA

Svi znamo tko je bio Odisej – junak iz grčke mitologije u kojoj je slijepi grčki pjesnik Homer opjevao dva najpoznatija epa na svijetu. Usredotočimo se onda na Odiseju, koja ima veze s udrugom “DLAN”. Početak je vrlo poznat, povezan je s prvim epom Ilijadom o jedanaestogodišnjem ratu s Trojom. Kada je drveni konj ušao u Troju, time je obilježen pad Troje i bijeg Eneje prema rimskim brežuljcima na drugoj strani helenističkog svijeta gdje onda osniva grad Rim. Nakon toga se Odisej, kao pobjednik u ratu protiv Troje, pokušava vratiti doma.

Drugi ep govori o tome kako se Odisej još barem deset godina pokušavao vratiti doma. Dakle, vezano uz udrugu Dlan kojoj se bliži dvadesetogodišnjica rada kao važan jubilej. Dosegla je vrhunac zrelosti i prijelaz preko pune granice razvoja, te tako postala razvijena udruga s čvrstim temeljem jake budućnosti. No tko bi prije 20 godina znao da će se udruga Dlan toliko dogurati sve do danas i s tako bogatom povijesti. Ja sam odmah na početku uočio da ta udruga jako puno obećava, no ni-tko nije mogao predvidjeti kako ta udruga može biti toliko raznovrsna kakvom se i danas predstavlja. Prije dvadeset godina sam mislio kako će se ta udruga baviti samo kazalištem i razvojem scenarija za teatar gluhih sve do kraja. Ali, stvarno sam se prevario i ugodno sam iznenađen što se ta udruga dovoljno isticala i u drugim područjima umjetnosti i kulturnog društva.

U ranim počecima je udruga Dlan bila poznata po tome što je predstavila prvi kazališni prvijenac „Planet tišine“ hrvatskoj kulturi gluhih i po prvi puta u povijest na tlu hrvatske države. Kasnije se izredalo nekoliko kazališnih komada, te je doista udruga Dlan bila fokusirana samo na tu kazališnu umjetnost na početku ali se prije deset godina počela mijenjati i počela je davati sve više prostora glazbenim notama, svirkama i performansima - kako na pozornici tako i na ulici, školi znakovnog jezika popularnog naziva Odmorište za jezik koji je postala statusni simbol te udruge. Dlan je svake godine na Trgu bana Jelačića organizirao performans ljetne škole znakovnog jezika privukavši mnoge prolaznike da bace pogled na zelenu ploču čovjeka klauna i da usvoje bar nekoliko znakova iz širokog spektra znakovnog jezika.

Posebno pamtim jedan detalj u sklopu performansa u Domu sportova gdje je uvažena publika željna usvajanja znakovnog jezika promatrala izvedbu u podrumu prostora sportskog bazena.

Ondje su dvojica gluhih ronioca izveli performans ispod vode i kroz stakleno okno bazena je publika mogla vidjeti kako njih dvojica bez problema komuniciraju kroz vodu.

Ronilački spektar komunikacije kod uobičajenih čujućih ronilaca je vrlo oskudan, zato u oči upada vrlo bogati spektar razmjene riječi između dvojice gluhih ronilaca. To je bilo posebno zanimljivo mnogim ljubiteljima ronilačkog sporta i inspiracija da se svakako posvete učenju znakovnog jezika za komunikaciju ispod vode.

Da se vratimo kazalištu. Sjećam se nekoliko kazališnih komada. Prvi je razvikani prvijenac „Planet tišine“ – nezaboravni prvi kazališni komad u povijesti hrvatske kulture gluhih. Nakon toga slijedi nekoliko upečatljivih teatralnih komada koji se bave birokratskim zavrzlamama između čujućih vođa i gluhih članova u udrugama gluhih gdje čujuć glavešine tlače gluhe članove.

A zapravo bi gluhi trebali biti voditelji udruge gluhih, a čujuć bi trebali ostati samo prevoditelji znakovnog jezika, a ne da biti na voditeljskim pozicijama u tim udrugama.

To je pouka iz tri kazališna komada u ranim godinama kulturne umjetnosti te udruge. Udruga Dlan je bila posebno aktivna u produkciji bogatog repertoara kazališnih ulomaka – počeli su eksperimentirati s kombinacijom kazališta i filmskih ekrana kao dodatnog rekvizita.

U međuvremenu su započeli bilingvalno izvođenje kazališta što nam je ostalo kao lijepo sjećanje na izvedbe iz kazališta na Trešnjevci. Sjećam se brojnih intervjuova i u novinama i na internetu gdje su gluhi i čujuć glumci objašnjavali kako je ovo bezbolno spajanje zvuka i znakovnog jezika tijekom kazališnog komada izgledalo. A onda prelazimo u drugu polovicu Dlanove Odiseje – u zadnje vrijeme udruhu Dlan najviše pamtimo po izvedbama Deaf Band Dlan koji je najzapaženiji nastup imao na televizijskoj emisiji Super Talent na Novoj TV u 2017. godini.

To je bio i najteatralniji vrhunac te udruge. Stigli su do finala, te su da su imali malo više sreće, mogli su pobijediti i u cijelom natjecanju za talentirane u Hrvatskoj te godine. Poslije je ista ta grupa počela pucati po šavovima i sjećam se da se počela raspadati zbog privatnih i drugih obveza članova grupe Deaf Band Dlan. No udruha Dlan je smogla snage održati dio muzičke grupe i sjećam se da je nastupila tijekom otvaranja prvog kafića s gluhim konobarima u Zagrebu godinu dana poslije. Ista ta grupa je nastupala po hrvatskim gradovima u organizaciji lokalnih udruga za gluhe i nagluhe.

Sjećam se Siska i Bjelovara gdje sam i ja također uživao u njihovim

svirkama i gdje su dali ritma za ples po dvoranama gdje su gluhi organizirali maskenbal i druge kulturne manifestacije. A sjećam se da su nastupali čak i u Banja Luci, gdje se održavala proslava povodom stote godišnjice osnutke škole za gluhe.

Posebno što ističe udruhu Dlan jest izdavanje publikacije Pljesak jedne ruke kao najvažnije glasilo te udruge i čvrsta spona povijesti događaja iz života gluhih prikazom svih vrsta promocija kao i svih vrsta vijesti o gluhima. Izlazi već 16 godina po nekoliko brojeva godišnje iz tiskare vjerno

dočaravajući sve blještave rezultate rada udruge Dlan, te daje prikaz drugih vrsta umjetnosti vezanih uz povijest gluhih. A poseban pečat te iste udruge jest organiziranje međunarodnog Festivala kazališta gluhih u Zagrebu, gdje su sudjelovali kazališni gluhi glumci iz Belgije, Srbije, Mađarske, čak iz Hong Konga. Posebno potonji gluhi glumci su dali najupečatljiviji doprinos međunarodnom događaju dajući tako najvažniju pobjedu kulturi gluhih i udruzi Dlan – koji je bio nositelj tog dvodnevnog događaja gluhih.

Već sam se pobojavao da će se udruha Dlan manje baviti kazalištem u drugoj polovici Dlanove Odis-

je kada se teatralno vratila kroz organizaciju međunarodnog kazališnog događaja u Centru za kulturu Trešnjevka. Došlo je mnogo gluhih ljudi koji su bili željni popratiti sedam bogatih izvedbi gluhih glumaca, te drugi čujuć ljudi koji su željeli pratiti sve što se događa u kulturi gluhih. To je za mene najbolji dio i glavna nagrada te udruge Dlan! Nakon mnogo godina dokazala se kao jedan od glavnih izvođača kulture gluhih u Hrvatskoj i u regiji tj. na prostorima bivše Jugoslavije.

Sjećanja vezana uz povijest udruge Dlan su eto mnogobrojna i raznovrsna i to je dokaz da se udruha Dlan jako dobro drži svijetle budućnosti u kulturi gluhih na ovom prostoru – baš onako kako se Odisej uporno vraća kući i na kraju njegovog putovanja, uz pomoć sina Telemaha uspijeva rastjerati prosee oko njegove žene, te se napokon vraća Penelopi na kraju pustolovine, odnosno na kraju Homerovog epa.

Tako udruzi Dlan poželimo sve najbolje i da tako dalje nastaviti u nastojanju da bude izvorni i glavni izvođač kulture gluhih u Europi i ostane glavni hrvatski producent kulture na međunarodnoj kazališnoj sceni.

mr. sc. Zlatko Orct

Dva desetljeća Dlan - Udruge koja je pokazala gluhima što sve mogu

U početku bijaše predstava „Planet tišine“. Vjerujem da je, meni, no i mnogima drugima prvi susret sa udrugom Dlan bio na predstavi „Planet tišine“ održana davne 2001. u kazalištu Gavella. Sjećam se bluzice koju sam kupila za tu priliku, bila je sa rozim i zelenim cvjetićima, i dugo sam ju nosila, podsjećala me na moj prvi izlazak u kazalište gluhih (a kako smo gluhi skoro i ni ne idemo u kazalište). Ujedno je to bio i moj prvi izlazak takve vrste otkako imam malu djeću. Bila sam uzbuđena.

Predstava je bila čarobna i vrlo uspješna, premijera je bila veličanstvena. Mnogi gluhi koje poznajem bili su uključeni, osjetila sam duh zajedništva i nečega što sam osjetila – da, to je ta energija. Trebalo je proći nekoliko godina da postanem aktivna članica Dlan, i to se obistinilo oko 2004. godine kad smo počeli pripremati časopis. Moj je zadatak bio smisliti naslov, i napraviti neke studije i istraživanja, te sam čitavo ljeto 2004. razmišljala, o čemu bi pisala, i što će biti naše teme i preokupacije.

U to vrijeme, svježe pročitavši sa „umjetnom“ pužnicom, učeći se živjeti sa svojim malim kćerima i novim zvukom, navirali su mi dojmovi i ideje, te sam to zapisivala izmišljenoj osobi, koji sam nazvala „Ema“. Tako je nastala moja kolumna, „Čuj me, Ema“, u kojoj su bili zapisani moji utisci, osjećaji ali i akcije sa Udrugom, koje su paralelno sa mojim osobnim svijet-

tom lijepo sačinjavale jedno tkanje - osnova je bila Dlanove predstave, radionice i događaji, a potka su bile moje osobne vizije, utjecaji, i kako sam sve to doživljavala i kreirala zajedno sa članovima. Moja uloga je bila, pisati, i zaprimati časopise u Nacionalnoj i

je to bogato ispunjeno vrijeme. Bilo je i putovanja, no na žalost, nisam uspjela odraditi niti jedno, što zbog obaveza na poslu, što zbog bolesti, i različitih prepreka. Unatrag gledajući, Dlan mi je u najtežim trenucima, uz obiteljske probleme i moje osobne padove i

„Instruktorica“ Petra Podhorsky u predstavi u „Katastrofa“, 2014.god.

sveučilišnoj knjižnici. Predali smo zahtjev za ISSN broj (International Standard Serial Number), a časopis se tiskao i u dvobrojima i trobrojima. Smatram ga velikim uspjehom, jer sadrži kako mu i podnaslov kaže – kulturu gluhih i naglušnih i vizualne umjetnosti, kasnije i audiovizualne. Negdje 2012. dobila sam prvu ponudu za kazališnu predstavu za djecu, „Vuk i 3 praščića“. Izveli smo je u kazalištu na Peščenici i još jedanput (bez mene) u dječjoj bolnici. Dvije godine kasnije pokrenula se još jedna predstava, Ruke koje plaču III – Katastrofa! U to vrijeme smo se ispreplitali na probama sa Klubom Dobre vibracije s kojim sam ja bubnjala na džembe bubnjevima, te odradivši probu sa bubnjevima, sam još i odradila kazališnu probu sa Dlanom. Bilo

transformacije – dao jedan smisao. Konačno sam se uz pomoć Angele i družine uspjela definirati kao gluha osoba sa svojim kulturnim identitetom – pohađala sam Tečaj Hrvatskog znakovnog jezika, te radionice (poput plesne i dramske).

Zahvalna sam što sam bila, i što sam i danas, dio jedne družine – to je bilo moje prvo „Pleme“, moji prvi zamasi na znakovnom i prilagodba nekoj skupini.

U Dlanu sam napisala oko 35 priča, a moja je želja da jednom budu sve objavljene. U njih sam utkala svoje iskorake u život, avanture, najbolje od sebe, svoju pismenost i život sa Dlanom.

Petra Podhorsky

20 postojanja Udruga: „Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih – DLAN“

U sveobuhvatnom vremenu od 20 godina – Dlanovci su vježbali, putovali, učili, prikupljali informacije o suvremenom životu gluhih u svijetu, njihovim težnjama i postignućima. Ostale su mi u sjećanju 3 kazališne izvedbe, koje smo gledali u Mađarskoj. Ostvarile su odličnu izvedbu u punom smislu. Hrvatska je nastupila sa pričom „Pinokio“ u modernoj verziji. Scenografija crtežima tehničkih elementa zupčanika „navučenicima“ na hulahupke, kao u robota, izazvala je salve smijeha i veliki pljesak.

Izvedena je duhovito i inovativno. Priča „Bomba otkucava“ njemačkog redatelja i glumca Rolanda Kuhlneina, izvedena je odličnom scenografijom s likovima očajnih istražitelja s filmom na projektoru. Dok se istražitelji polako kreću odjednom nastaje snažan Bljesak i tada nestane planet Zemlja. Režiser je izvedbi pristupio intelektualno za suvremenom tematikom. Snažno, duboko potresno sa spoznajom u kolikoj je opasnosti čovječanstvo za svojim užasnim postupcima prema prirodi. Ta me se predstava duboko dojmila.

Vrlo impozantna bila je grupa iz Honga Konga, pokazala je odličan performans i umjetnički vrhunac s pokretima savitljivih tijela i bijelih ruku u rukavcima, koje govore o postanku i razvoju čovječanstva. Osjetilo se da gluhi umjetnici napreduju u izvedbama kazališnog teatra imaju i težinu umjetničkog izraza.

U Europi se rađa ideja: Kreativna Europa, koja je dala sredstva Europske unije u cilju promicanja inkluzivnog i bilingvalnog

kazališta. To je prva predstava na kojoj gluhi i čujuć glume na govornom i znakovnom jeziku. To je ostvareno u priči „Čuvari snova“ finskog autora Eeroa Engvista. Izvedena je simultano na glasovnom i znakovnom jeziku. Glumci su glumili u parovima i pokazali odličnu usklađenost kretanjama na pozornici. Ovo je bio veliki korak u perspektivi ostvarenja inkluzivnosti i bilingvalnosti među gluhima i čujućima. Pojam inkluzivnost također se može i treba primijeniti i među narodima različitih mentaliteta i kulture.

Česti ratovi danas u svijetu, zahtijevaju veliku vještinu približavanja narodima velikih oscilacija u kulturi i mentalitetu umjesto naoružavanja. Odlična režija Angela Naumovskog koji je uložio puno energije i strpljenja u izvedbi ovog kazališnog teatra. Koristio je metodu inovativnog teatra (ABba) znači: Spajanje publike putem umjetnosti. Poznato je da je umjetnost uvijek predvodnica razvoja društvenog života i kulture.

Tijekom dvadeset godina Dlanovci su ostvarili nekoliko faza razvoja – socijalizaciju Gluhih da nas se prihvati i shvati s našim sposobnostima bez rezerve. Imaju mnogobrojne seminare, tečajeve...

Bave se slikarstvom, ilustracijama, dizajnom, čitaju i puno uče. Njihov put stvaralaštva ide dalje uz suradnju mnogih prijatelja Europe i svijeta. Udruga Dlan, bavi se i instrumentima uz pomoć čujućeg glazbenika Siniše Matijašića

uz kojeg su vježbali svirati su bas gitaru, bubanj, udaraljke džembe i klasične bubnjeve.

U rujnu 2018. godine stvara se prvi festival kazališta „Znak & Zvuk“ u suradnji s Ministarstvom kulture i Gradskim uredom za obrazovanje. Tako se afirmirala grupa: Deaf Band Dlan. Nastupali su čak i na Supertalentu. Bio je to sigurno pravi događaj dana – gle, gluhi sviraju?!. Ipak je tu velika hrabrost bila potrebna. Bila sam napeta.

Bilo je važno da ljudi spoznaju kako gluhi žive, kako osjete glazbu – kroz ritam zvuka. Važnu ulogu na tom području imaju suvremeni plesovi – brzih ritmova i temperamernih pokreta tijela. Na primjer: glazba Afroamerikanaca sa snažnim ritmom bubnjeva je, gluhoj publici, bila intenzivan doživljaj.

Na samom početku festivala „Znak & Zvuk“ uočila sam nevjericu na poznatim licima iz publike, ali to je polako zamjenio smiješak i na kraju oduševljenje. Deaf Band Dlan – dobro je prošao. Svaka čast Angelu Naumovskom. Mnogo je toga ostvareno u tih 20 godina postojanja uz jako puno rada i s odličnim rezultatima u nastupima.

Čestitam Vam 20. rođendan, 20 godina postojanja!

Mirjana Sorko Nikolić
likovni pedagog

Ilustracije Lina Ujčića (Matesse) iz Udruge „Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih – DLAN“

Vizualna percepcija ilustratora Lina Ujčića jako je razvijena i obuhvaća sve karakteristike likova. Snagom odličnog crteža, dizajnom, bojom i karikaturom Lino širi horizont spoznaje o nama na području ilustracije, slikarstva i fotografije. To su spoznaje o širini naših interesa i sposobnosti. Objavio je nekoliko dječjih bajki jednostavnih crteža, toplim i vedrim tonovima boja, lijepog dizajna.

Lino je ilustrirao i prekrasnim tonskim bojama dizajnirao „10 najljepših bajki“ i hrvatskih bajki općenito, namijenjenih gluhoj djeci na znakovnom jeziku uz DVD. To su prve bajke namijenjene gluhoj djeci.

U malom priručniku za učenje Hrvatskog znakovnog jezika „GOVOR RUKU“ crteži su vrlo eksplicitni u znakovima i simbolima. Mimika lica i pokreti daju živost likovima. Crtež jasnih gesta omogućuje širinu znakovnog jezika, osebnost komunikacije i samu ljepotu i eleganciju pokreta ruke. Najznačajniji rad ilustratora Lina je na području karikature za časopis „Pljesak jedne ruke“ kojeg izdaje udruga „Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih – Dlan“.

Ta je udruga ujedno i manifestacija života Gluhih, bogatstvo stvaralaštva, borba inkluzije na području umjetnosti i kulture, što je važna komponenta predstavljanja široj populaciji građanstva.

Izložba Linovih ilustracija kazališnih predstava

„Čuvari snova“, ilustracija

sfera rata u stalnom šestogodišnjem iščekivanju. Spori pokreti tijela, klonulost i očaj na licima.

Oni polako, unatoč kulturnim, jezičnim i mentalnim razlikama, te jezičnim barijerama ostvaruju dijalog. Slikar stavlja akcent na znakovni jezik, koji ipak u takvim situacijama najbrže približava ljude.

Naglašava perspektivu postupnog dijaloga pomoću inkluzivnosti i bilingvalnost.

Daje nam svjetlost za bolju budućnost.

Izložba – Lino Ujčić

U sklopu predstave „Čuvari snova“ Lino Ujčić otvorio je izložbu u tehnici pastela. Održana je u Centru za kulturu Trešnjevka.

Na slikama tamnih pozadina prikazana je sva traumatičnost i tragedija dva naroda. Ističe se teška atmo-

*Mirjana Sorko Nikolić
likovni pedagog*

ILUSTRATOR, SLIKAR, SCENOGRAF I GLUMAC MINGSHENG PI

Mingsheng Pi, član je udruge „DLAN“ kao glumac i slikar. Rođen je u Južnoj Koreji. Studirao je slikarstvo u Pekingu. Od 2000. god. živi u Zagrebu te se bavi slikarstvom i kaligrafijom. Predstavio se i izložbom u Galeriji Kupola Gradske knjižnice 2016. godine. Od kineskog do hrvatskog pejzaža slikao je u tradicionalnoj kineskoj tehnici. Prepoznata je njegova originalnost i snaga od strane Konfucijevog instituta 2014.g. koja je tog autora približila nama. Dobio je nagradu „Grigor Vitez“ 2016. godine.

Mingshegov Pinokio

Godinama se bavi scenografijom i kostimografijom, tako da je zaslužan za sve kostime i scenske izvedbe. Posebno je poznat po nezaboravnoj izradi trojan-

skog konja u predstavi „Troja“. Organizirao je od Udruge „Kazalište, audiovizualne umjet-

nosti i kultura Gluhih – DLAN višednevnu radionicu kineske kulture i kaligrafije za članove istoimenih udruga u prostorijama gluhih i nagluhих grada Zagreba od 7. do 21.10.2015. godine.

Radionicu je vodio na relativno nepoznatom kineskom znakovnom jeziku kako bi se polaznici upoznali s novim, relativno nepoznatim načinom slikanja i uživali u tom posebnom načinu izražavanja. Svi gluhi polaznici radionice mogli su osjetiti duh kineske umjetnosti i kulture.

*Mirjana Sorko Nikolić
likovni pedagog*

Moj prvi susret s udrugom DLAN bio je 14. svibnja 2009. godine kada sam gledao predstavu "Ritam, Znakovi i Rap" u kazalištu KNAP. Već tada sam bio impresioniran s kvalitetom rada i zaintrigiran izvedbom kazališne predstave u mraku, sa glumcima koji su nosili LED svjetiljke na glavi.

Od onda do danas, upoznali smo se i zajedno radili na više projekata – najduže na međunarodnom partnerstvu za razvoj publike i promociju bilingvalnog teatra za gluhe i čujuće "ABBA Europe" (financiranom iz fonda Kreativna Europa).

Najviše se ponosim suradnjom na produkciji prvog međunarodnog Festivala Znak i Zvuk posvećenog

promociji izvedbenih umjetnosti gluhih umjetnika/ca, te inkluzivnom povezivanju gluhe i čujuće publike.

Usput sam stekao dobre prijatelje i ostao impresioniran s količinom i kvalitetom pro

grama koji kontinuirano dolazi od kreativnih ljudi u DLAN-u. Svako dobro u daljnjem radu!

Ivan Hromatko

PRIJATELJSTVO BELGIUM DEAF THEATRE & DLAN

Druženje belgijskih i hrvatskih glumaca u Gentu, 2018.god.

Čestitamo Vam veliki prijatelji iz DLANA što slavite 20 godina.

Upoznali smo se prije 11 godina u Sloveniji na Festivalu „Salvia“ i tad smo bili oduševljeni vašom izvrsnom glumom, baš kao i u Estoniji.

Sjećam se i druženja dva puta u Gentu i predstava „10 minuta, malih i velikih koraka“ i „Razlike između prošlosti i sadašnjosti“. Bio je to poticaj za razmišljanje i vraćanje u prošlost, sjećanje na lijepo uspomene i razmjenu iskustava.

Posjetili smo Zagreb prvi put 2018. Pozvani smo na festival „Znak & Zvuk“. Iznenadili

ste nas sa jako dobrom organizacijom, impresionirali ste nas sa svime i jako smo uživali. Gledala sam i predstavu „Čuvari snova“, poznatog finskog pisca.

Jako ju je teško izvoditi, jer je to dvojezična predstava, a na sceni je to izuzetno teško za glumiti, ali vi ste bili jako uspješni. Svaka čast glum-

cima Linu i Ivi, a i redatelju Angelu.

Čestitam Linu i Angelu i želim puno uspjeha svima u Dlanu.

Zajedno idemo dalje Belgija i Hrvatska! BDT i DLAN – razvijajmo naše prijateljstvo! Njegovimo kulturu Gluhih! Neka uspješno rade naša kazališta!

*Graziella Falletta
predsjednica „Belgium Deaf Theatre“ (BDT), Gent*

Belgijska predstava „Super bolnica“ u Zagrebu, 2018.god.

„SVJETLOST DLAN“

Čestitam Vam dvadesetu godišnjicu postojanja DLAN.

Gluma i kazalište nije samo posao, nego je to zapravo način života vrhunskih umjetnika. Članove „Dlana“ prvi put sam susreo u Estoniji 2012. godine na Festivalu „Salvia“. Jako mi se svidjela predstava „Deset minuta i 9 mjeseci“. U Mađarskoj sam imao prilike vidjeti predstavu „Pinokio“ i uživao u duhovitostima.

Poslije druženja na festivalu na Siciliji jako me se dojmio festival kojeg je „DLAN“ organizirao u Hrvatskoj u Zagrebu „Znak & Zvuk“.

Impresionira me vaše kazalište. Jako ste uspješni, imate puno iskustva i vrlo ste kvalitetni. Neću nikad zaboraviti uloge koje smo glumili Lino i ja u Estoniji. Bilo je to nezaboravno iskustvo.

Vaše je kazalište jako važno za kulturu Gluhih za budućnost, **DLAN JE SVJETLOST!**

*Edward Yue Tek Chan
predsjednik Kazališta tišina
iz Hong Konga*

„Jedrenje“ u izvedbi Edwarda i Lina u Estoniji, 2012.god.

SJAJNO DLANOVCI!

Zdravo, ovo je moja poruka za vašu udrugu povodom 20 godina postojanja.

Čestitam vam cijelim svojim srcem i uvijek vas podupirem. Nikada neću zaboraviti druženja s vašim timom na festivalima u različitim zemljama. Odlično smo se proveli i veliko vam hvala. Izvodio sam svoju predstavu u Zagrebu i bilo je nezaboravno.

Vaša organizacija je sjajna i to što se i moja predstava izvodi 20 godina je sjajna slučajnost. Nadam se da ćete nastaviti ra-

diti još mnogo godina, uz moju punu podršku. Nadam se da ćete jednoga dana organizirati festival i rado ću vam pomagati u budućim pothvatima. Znam da je vaš grad odličan i da je predivan. Volio bi se jednog dana vratiti tamo i voditi radionicu tjelesnog izražavanja i podučiti sve gluhe i čujuće osobe.

Čestitam vam na 20 godina postojanja.

*Javier Martin Guisado –
CHAVI*

FOTOGRAFIJE KAO TRAGOVI POSTOJANJA, TRAGOVI ŽIVOTA ZNAKOVA, MAŠTE I SNOVA

"Pingvini" u predstavi "Planet tišine", 2001.god.

Predstava "Deset minuta i devet mjeseci", Festival "Salvia" u Estoniji, 2012.god.

"Ruke koje plaču", 2006.god; Jasminka Težak u ulozi dobrovoljne kandidatkinje za ugradnju kohlearnog implantata i Goran Matijević u ulozi liječnika

slika lijevo: "Muke i jadi gluhih preprodavača privjesaka"- sastanak bossa sa preprodavačima, 2008.godine

"Ruke koje plaču - Biti Gluh ili gluhi, koga briga!?" - plesna koreografija na pjesmu "Thriller" Michaela Jacksona, 2010. godine

slika lijevo: "Gulliverova putovanja" - Kralj Dugih stopala promatra Gullivera , 2011.godine

Premijera kazališnog performansa "Pinokio" u Kulturnom Centru Trešnjevka, 2014. god; Pinokio (Mingsheng Pi) i Lisac (Angel Naumovski) u igri sa pikulama

slika lijevo: Premijera bilingvalne predstave "Čuvari snova" u Kulturnom Centru Trešnjevka, 2018. god.

slika desno: Plesna predstava "Ritam, znakovi i rap", 2009. god.

“Ruke koje plaču”, 2006.god.

“Ruke koje plaču”, 2006.god; Goran Matijević u ulozi liječnika za ugradnju implantata, Jasminka Težak u ulozi dobrovoljne pacijentice

2010. godine priprema čina predstave „Gulliverova putovanja“

slika lijevo: Premijera bilingvalne predstave “Čuvari snova” u Kulturnom Centru Trešnjevka, 2018.god.

“Muke i jadi gluhih preprodavača privjesaka” - netrpeljivost između preprodavačice i konobara, 2008.godine

Mingsheng Pi kao Mali Princ, 2015.god.

“Deset minuta i devet mjeseci” Noć muzeja u Tifološkom muzej, 2012. godine;

“Ritam, znakovi i rap” - Goranov strah od kazne, 2009.god.

“Gulliverova putovanja“, gostovanje u Slavenskom Brodu, 2011.god.

"Ruke kojke plaču - Biti Gluh ili gluh, koga briga!?" - nadmetanje između gluhih i Gluhih, 2010. godine

Mingsheng Pi kao izgubljeni Pinokio

Pojam "Riječ" na znakovnom jeziku

"Big Brother" u u Kulturnom Centru Peščenica, 2012 godine

"Ritam, znakovi i rap", u Kulturnom Centru Peščenica; 2009. god.

"Revolucija" - proglas o seksualnoj revoluciji, 2015. godine,

"Ruke koje plaču - Biti Gluh ili gluhi, koga briga!?", 2010. godine

Isprobavanje kostima u kazalištu Riksteatern na Nordijskom kulturnom festivalu Gluhih u Švedskoj, 2010.god.

Bilingvalna predstava "Čuvari snova" u Kulturnom Centru Trešnjevka, 2018.god.

Iva i Korana u bilingvalnoj predstavi "Čuvari snova" kao vojnkinje na granici, 2018.god.

"Harfa" - slam poezija na znakovnom jeziku, 2017.god.

“Odmorište za jezik” i voditelj Angel Naumovski na 10. uličnom festivalu “Cest is D’Best”, 2006.god.

slika gore: radionica za gluhe osobe i voditeljica Petra Vanurova, češka dramska umjetnica, 2011.godine

Pojam “Vjetar” na znakovnom jeziku

slika desno: premijera kazališnog performanca “Mali princ” - susret Malog Princa (Mingsheng Pi) sa alkoholičarkom (Iva Vr-bos) u Kulturnom Centru Trešnjevka, 2015. godine

Predstava "Troja" u Kulturnom centru Travno, 2013. god.

Trojanski konj, 2013.god.

"Ruke koje plaču - Biti Gluh ili gluh, koga briga!?", 2010. godine

Deaf Band DLAN, Festival „Inkluzivne scene“ u Rijeci, 2020. godine

“Revolucija”, 2015. godine

“Ruke koje plaču”, Rovinj, 2006.god.

“Planet tišine”, 2001. godine

slika lijevo: skeč "Auto škola za gluhe", 2016. godine

Multimedijalni performans "Što kaže!?" u URK Močvari, 2016. godine

Predstava "Mačak u čizmama" u Slavonskom Brodu, 2016.godine

slika lijevo: Bilingvalna predstava "Čuvari snova" u Kulturnom Centru Trešnjevka, 2018.god.

“Ruke koje plaču” - “Katastrofa”, 2014.god.

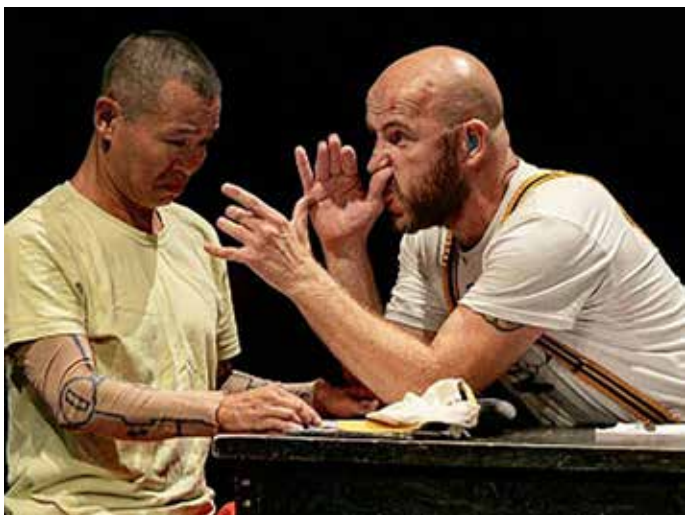
Kazališno - scenska priprema performansa “BB” u Kulturnom Centru Peščenica, 2012. godine

“Ruke koje plaču”, 2006.god.

“Revolucija” - proglas o seksualnoj revoluciji, 2015. godine

Premijera kazališnog performansa "Pinokio" u Kulturnom Centru Trešnjevka Pinokio (Mingsheng Pi i Lisac (Angel Naumovski) u školi, 2014. godine

"Ruke koje plaču", 2006.god.

"Ptice", dio dramsko-plesne predstave "Planet tišine", 2001.godine

Lino kao žrtva "pranja mozga" u kazališnom performansu "BB" u Kulturnom Centru Peščenica, 2012. godine

slika lijevo: Radionica za gluhe osobe u vodstvu češke dramske umjetnice Petre Vanurove, 2011.godine

“Ruke koje plaću” - prosvjed, Rovinj, 2006.god.

”Ruke kojke plaću - Biti Gluh ili gluh, koga briga!?”, 2010. godine

Mingsheng kao Mali Princ, Iva Vrbos kao lisica

Branka Rešetar kao pospani stražar Sparte u predstavi “Troji” u Kulturnom centru Travno, 2013.godine

Gepeto pokušava spojiti struju - u predstavi "Pinokio", u Vacu blizu Budimpešta, 2014.god.

Deaf Band DLAN - Pop Rock Akademija , 8. lipnja 2017.god. Zagreb

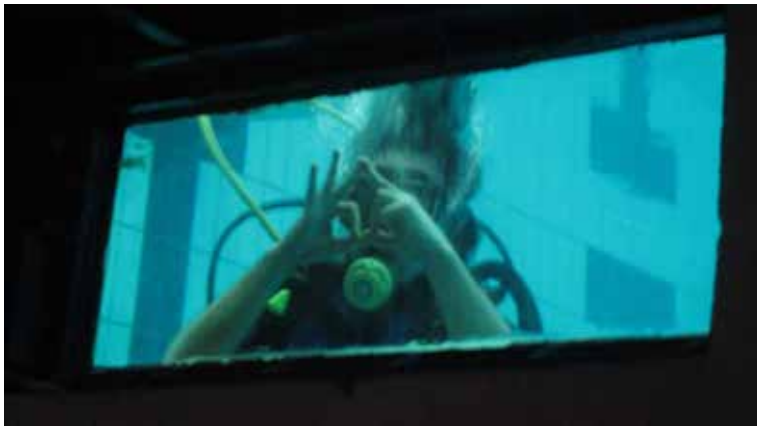
Predstava "Gulliverova putovanja"u Slavonskom Brodu povodom obilježavanja 55. godišnjice osnivanja Udruge UGINBPZ, 2011.god.

Pinokio i Lisac o konzumiranju „nezdrave“ hrane, 2014. godine

slika lijevo: Odmor nakon predstave

„Podvodno odmorište za jezik“ u bazenu Mladost kod Doma sportova na Festivalu „Ekstravagantna tijela“ u organizaciji umjetničke organizacije „Kontejner“

Video „Trnoružica“ iz projekta „10 najljepših bajki na znakovnom jeziku“ kojeg je financijski pomogla LURA, 2005.godine

Branka Rešetar u ulozi pračovjeka iz Kamenog doba - ples i pjesma na znakovnom jeziku, 2005.god.

Razmjena mladeži u Mariboru - međunarodni projekt „Sign Dance Space“, 2012. godine

slika desno: Radionica „Visual Vernacular“, voditelj Giuseppe Giuranna u Zagrebu, 2008.godine

Radionica za gluhe osobe u vodstvu češke dramske umjetnice Petre Vanurove, 2011.godine

Probe za "Planet tišine" - Kako drvo raste....

U Zagrebu 2008. godine radionica za gluhe osobe i voditelj Ramesh Mayyeppan, profesionalni performer iz Škotske

slika gore: "Muke i jadi gluhih preprodavača privjesaka" - Angel kao konobar, 2008. godine

Deaf Palm Pulse - glazbena radionica pod vodstvom Borisa Beštaka u organizaciji Pučkog otvorenog učilišta Zagreb i Udruge DLAN, 2012.godine

“Ritam, znakovi i rap”, 2009.god.

Iva Vrbos kao Nor u predstavi “Čuvari snova” 2018. godine

U predvorju knjižnice Hrvatskih studija 23.4.2015. godine otvorenje izložbe - HZJ “Kad se Dlanovci slože - sve se može” u suradnji s edukacijsko - rehabilitacijskim fakultetom

Predstava “BB”, 2012.godine

Performer Lino Ujčić - “Odmorište za jezik” na Festivalu “Čest is D’Best”, 2016.godine

Polaznici tečaja Hrvatskog znakovnog jezika i voditeljica Ružica Kežman

Deaf Band DLAN u Paviljonu Zrinjevac, Zagreb, 2020.god.

Skeč "Put oko svijeta", 2017. godine na "Večeri umjetnosti Gluhih" u Zagrebu

Lino i Kristijan kao čuvari, vojnici na granici, 2018. godine

"Vuk i tri praščića", dio scene u kojem Azra Jusić, Mihaela Vlašić i Branka Rešetar glume praščiće u borbi s vukom, 2012. godine

Pripreme za predstavu "Čuvari snova"

Budo kao Mačak u čizmama, 2016. godine

Angel s Deaf bendom DLAN na Festivalu jednakih mogućnosti, 2018. godine

"Revolucija" - proglas o seksualnoj revoluciji, 2015. godine

"Odmorište za jezik" na Festivalu "Cest is D'Best", 2016.godine

"Čuvari snova", 2018.god.

"Gljive" u predstavi "Planet tišine", 2001.god.

"Pinokio" u Ljubljani, 2015.god.

"Ritam, znakovi i rap", 2009.god

Deaf Band Dlan - Sax klub, 2017.godine

Na "Večeri umjetnosti Gluhih", Škot (Lino Ujčić) u skeču "Put oko svijeta", 2015.god.

Predstava "10 minuta životnih malih i velikih koraka", 2018. godine u Gentu

Deaf Band DLAN, 2020.godine

Radionica "Visual Vernacular" voditelj Giuseppe Giurana, 2018.god.

Nastup Deaf Band DLAN-a na Danima Trnja 27.svibnja 2017. godine sa izvedbom pjesme "Mi plešemo" glazbene grupe "Prljivo kazalište"

"Ruke koje plaču", promocija u Kulturnom Centru Peščenica; 2006.godine

Nastup Deaf Band Dlan - na poziv sekcije "Znakovito", Zagreb, 2016.god.

slika lijevo: Improvizacije učionice u radionici koju vodi Petra Vanurova, 2011. godine

Slam poezija u izvedbi Angela, URK Močvara, 2017.godine

Plesna predstava "Ritam, znakovi i rap u Kulturnom Centru Peščenica, 2009.godine

Plesna proba u Kulturnom Centru Peščenica, 2009.godine

Nastup Deaf Band Dlan na Međunarodnoj konvenciji Gluhih tatto majstora u Zagrebu, 2018.god.

Performer Dušan Došenović - "Odmorište za jezik" na Festivalu "Čest is D'Best, 2017.godine.

Kraj predstave "Ruke koje plaču - Katastrofa" u Kulturnom Centru Trešnjevka, 2014.god.

Premijera kazališnog performanca "Mali princ" u Kulturnom Centru Trešnjevka - susret Malog Princa (Mingsheng Pi) sa alkoholičarkom (Iva Vrbos), 2015. godine

Deaf Band DLAN, Festival „Inkluzivne scene“ u Rijeci, 2020. godine

Multimedijalni performans "Što kaže!?" u URK Močvari, 2016. godine, Deaf Band DLAN sa izvedbom pjesme "Rain" glazbene grupe "Cult"

Predstava "Razlike između prošlosti i sadašnjosti" u Gentu, 2019. god.

"Revolucija", 2015. godine

Predstava "Mačak u čizmama" u Močvari, 2016. godine

Premijera bilingvalne predstave "Čuvari snova" u Kulturnom Centru Trešnjevka, 2018.god.

Video "Majka Božja od kamenitih vrata" - "Najljepše hrvatske priče i legende na hrvatskom znakovnom jeziku", 2011.godine

Video "Zmijski zimski san" - "Najljepše hrvatske priče i legende na hrvatskom znakovnom jeziku", 2011. godine

Predstava "Razlike između prošlosti i sadašnjosti" u Gentu, 2019.godine

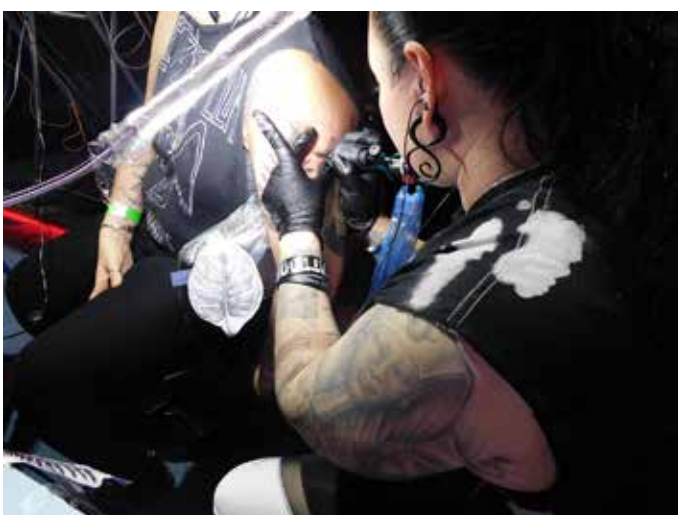
slika lijevo: Radionica djemba u Stochkolmu pod vodstvom Maati El Hachimi, 2010.god.

Radionica "Kineske kaligrafije" i voditelj, član udruge "Dlan", Mingsheng Pi, 2015.god.

"Ruke koje plaču - Biti Gluh ili gluh, koga briga!?", 2010. godine

Međunarodna konvencija gluhih tatto majstora u Zagrebu, 2018.god.

Deaf Band Dlan - međunarodna konvencija Gluhih tatto majstora u Zagrebu, 2018.god.

Ritam, znakovi i rap, 2009.godine

Grupa "Mur du Son" iz Francuske u Močvari, 2012.godine

"Mačak u čizmama", 2016. godine u Slavenskom Brodu

Početak premijere kazališnog performansa "Mali princ" - pilot (Lino Ujčić) pokušava popraviti avion, Kulturni Centar Trešnjevka, 2015.godine

“Ritam, znakovi i rap”, 2009.godine

Troja, 2013. godine

Prva radionica - učenje sviranja na djembama, početak novog umjetničkog (glazba) pravda u udruzi “DLAN”, 2012.godine

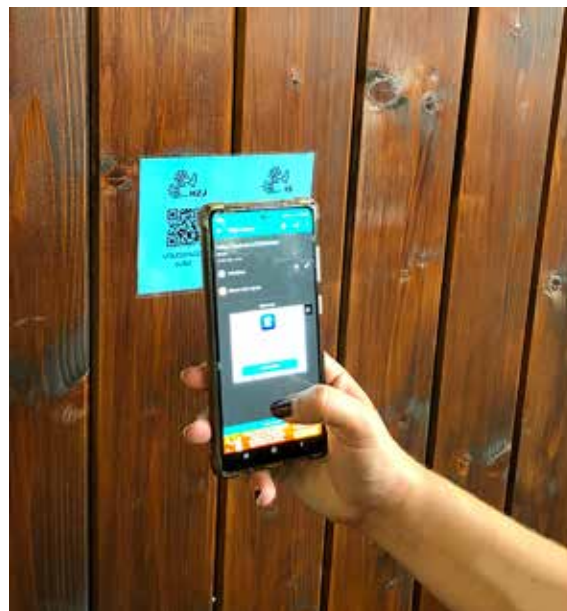
“Mačak u čizmama” ,u Slavenskom Brodu, 2016. godine

”Ruke kojke plaču - Biti Gluh ili gluha, koga briga!?” - susret anđela, 2010. godine;

U Tehničkom muzeju nova tehnologija - digitalno prilagođeni sadržaji za osobe oštećena sluha, 2021.god.

Skeniranje pomoću aplikacije za očitavanje QR kodova u Tehničkom muzeju, Zagreb, 2021.god.

slika gore: Pripreme za snimanje video sadržaja

Video namijenjen za očitavanje QR kodova na hrvatskom ili međunarodnom znakovnom jeziku

Deaf Band Dlan, 2021.godine

“Ruke koje plaču” - “Katastrofa”, 2014.god.

“Mali Princ”, 2015. god.

Deaf Palm Pulse - glazbena radionica pod vodstvom Borisa Beštaka u organizaciji Pučkog otvorenog učilišta Zagreb i Udruge “DLAN”, 2012.godine

Video “Ružno pače” na hrvatskom znakovnom jeziku, 2005.godine

Polaznici tečaja Hrvatskog znakovnog jezika u organizaciji udruge DLAN

Video “Ivica i Marica” na hrvatskom znakovnom jeziku, 2005.godine

Angel, Iva i Lino u Tallinu, Estonija, 2012.godine

Članovi glumačke družine "DLAN ispred Šibenskog kazališta, 2007.godine

slika gore: Salvatore Falletta, predsjednik "Salvie" i članovi DLAN-a u Ljubljani, 2010.god.

slika lijevo: Deaf Band DLAN druženje sa rock bandom "Beethovens Nightmare" u Reimsu, 2019.god.

slika lijevo: "Ritam, znakovi i rap" ispred Doma kulture u Novoj Gradiški, 2009.god.

Eero Enqvist, pisac djela "Čuvari snova" sa hrvatskim (Iva i Lino) i belgijskim (Lut i Serge) glumcima u Bruxellesu, 2019. god.

Druženje članova glumačke družine „DLAN“ na Festivalu Prvih u Zagrebu 2004. godine

Članovi DLAN-a i poznata gluha političarka Helga Stevens u Gentu, 2019.god.

Članovi DLAN druženje sa rock bandom "Beethovens Nightmare", 2011. god. u Reimsu, Francuska

Članovi DLAN-a i Ivo Peeters, voditelj projekta ABBA i direktor kulturnog centra De Zeyp, Bruxelles, 2019.god.

Članovi "DLAN" Angel, Lino sa Maatom na radionici djemba u Stockholmu, 2010.god.

Renato, Iva i Lino na konferenciji "ABBA", Bruxelles, 2019.godine

"DLAN" kao dio Europskog projekta "ABBA", Bruxelles, 2018.godine.

Članovi udruge "DLAN" na Festivalu "Salvia" u Vacu blizu Budimpešta, 2014.god.

Dlanovci u riječkom kazalištu, 2008.godine

slika lijevo: Druženje sa finskim rap umjetnikom Signmarkom u Stockholmu, 2010.god.

Članovi udruge "DLAN" u Bruxellesu, 2019.god.

UDRUGA "KAZALIŠTE, VIZUALNE UMJETNOSTI I KULTURA GLUHIH - DLAN"

režija:
Lino Ujčić

glazba:
Braško Holjević

glume:
Iva Vrbos
Mingseng Pi
Lino Ujčić
Angel Naumovski

PINOKIO

ponedjeljak, 16. lipnja 2014. u 19:30 h

Centar za kulturu Trešnjevka
Park Stara Trešnjevka 1, Zagreb

BESPLATAN ULAZ!

Partneri: Kulturni centar Trešnjevka

Udruga "Kazalište, vizualne umjetnosti i kultura gluhih - DLAN"

"La Vela"
"Football"
"Court"
"Love Contest"

**CO
THE
CHAVI**

Zagreb - Croatia
30 May 2015

Association "Theatre, Visual Arts and Deaf Culture - PALM"

UDRUGA "KAZALIŠTE, VIZUALNE UMJETNOSTI I KULTURA GLUHIH - DLAN"

Angel Naumovski Lino Ujčić Sabahudin Jusić

REVO LUCIJA

UDRUGA "KAZALIŠTE, VIZUALNE UMJETNOSTI I KULTURA GLUHIH - DLAN"

Glume:
Branka Rešetkar
Iva Vrbos
Mingseng Pi
Lino Ujčić

MALI PRINC

Ideja i režija:
Angel Naumovski
Lino Ujčić

UDRUGA "KAZALIŠTE, VIZUALNE UMJETNOSTI I KULTURA GLUHIH - DLAN"

**M
A
Č
Z
A
M
K
A
M
U
A**

KAZALIŠTE U MOČVARI
TRNJANSKI NASIP BB
ZAGREB

30. 06. 2016.
U 19:30 SATI

režija:
ANGEL NAUMOVSKI

glume:
IVA VRBOS
SABAHUDIN JUSIĆ
LINO UJČIĆ
ANGEL NAUMOVSKI

M MOČVARA

UDRUGA "KAZALIŠTE, VIZUALNE UMJETNOSTI I KULTURA GLUHIH - DLAN"

ŠTO KAŽE?

URK MOČVARA
21. PROSINCA 2016

20:00 sati premijera
21:30 sati koncert Deaf Band DLAN

UDRUGA "KAZALIŠTE, VIZUALNE UMJETNOSTI I KULTURA GLUHIH - DLAN"

ČUVARI SNOVA

Eero Enqvist

IVA VRBOS
KORANA UGRINA
KRISTIJAN UGRINA
LINO UJČIĆ MATESSA

režija:
ANGEL NAUMOVSKI

PREMIJERA NA HRVATSKOM GLASOVNOM I ZNAKOVNOM JEZIKU
26.04.2018. u 20:00 sati
CoKaTe TEATAR, Centar za kulturu Trešnjevka, Park Stara Trešnjevka 1, Zagreb

**10 MINUTES OF LIFE
SMALL AND BIG STEPS...**
10 MINUTA ŽIVOTNIH MALIH I VELIKIH KORAKA...

Iva Vrbos
Lino Ujčić

UDRUGA "KAZALIŠTE, VIZUALNE UMJETNOSTI I KULTURA GLUHIH - DLAN"

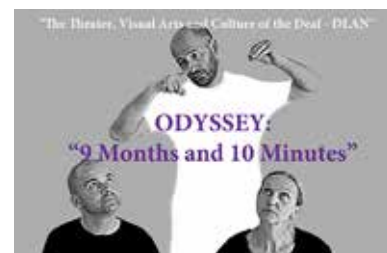
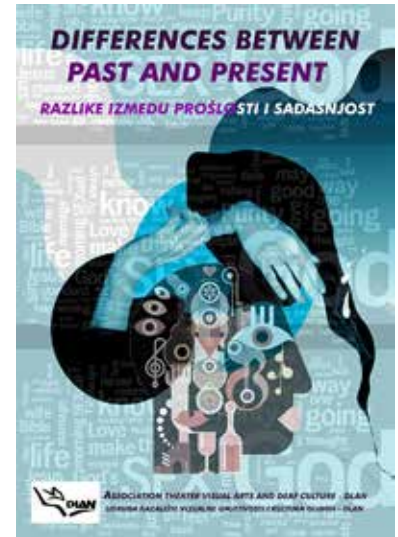
MUR DU SON

Koncert grupe "Mur Du Son" iz Pariza.
Glupi bubnjari.

Močvara Zagreb

subota 8. rujna. 2012. u 21 sati
Upad besplatan

Organizator:
Udruga "Kazalište, vizualne umjetnosti i kultura gluhih - DLAN"

UDRUŽICA "KAZALIŠTE, VIZUALNE UMJETNOSTI I KULTURA GLUHIH - DLAN"

ORGANIZIRA UPDOZNAVANJE

KINESKE KALIGRAFIJE

AKADEMSKI SLIKAR MINGSHENG PI

RADIONICA U ČETVRTAK 29. LISTOPADA 2015
u 17 sati

U SAVEZU GLUHIH I NAGLUHIH GRADA ZAGREBA,
ULICA KNEZA MISLAVA 7, ZAGREB

UDRUŽICA "KAZALIŠTE, VIZUALNE UMJETNOSTI I KULTURA GLUHIH - DLAN"

ORGANIZIRA UPDOZNAVANJE

KINESKE UMJETNOSTI I KULTURE

AKADEMSKA SLIKARICA IVA VALENTIĆ

PREDAVANJE U SRJEDU 28. LISTOPADA 2015
u 17 sati

U SAVEZU GLUHIH I NAGLUHIH GRADA ZAGREBA,
ULICA KNEZA MISLAVA 7, ZAGREB

IZLOŽBA GLUHI DRAMSKI UMJETNICI

ZLATKO OMERBEGOVIĆ
BOŽIDAR TIRONI
ANTUN KUPANOVAČ
VIKTOR PARIS

VLADIMIR KAVČIĆ
VLADIMIR DOLINAR
IVAN FANIJKO
GRGO GILJEVIĆ

UDRUŽICA "KAZALIŠTE, VIZUALNE UMJETNOSTI KULTURA GLUHIH - DLAN"

**ČESTITKE “DLANU” PRŠTE SA SVIH STRANA SVIJETA
JEDINSTVENE, NEPONOVLJIVE,
PORUKE PRIJATELJSTVA I PODRŠKE...**

Maati, Francuska

Bjorn, Njemačka

Roland, Njemačka

Jesus, Njemačka

Jordan, USA

Graziella, Belgija

Ramesh, Škotska

Edward, Hong Kong

Salvatore, Belgija / Francuska

Lut, Belgija

Victor, Španjolska

Sergie, Belgija

Damjan, Slovenija

Chavi, Španjolska

Albert, Belgija

Sussana, Njemačka

Edit, Belgija / Mađarska

Weisse, Njemačka

Tania, Belgija

Merlin, Švedska / Estonija

Herbet, Njemačka

Katia, Belgija

Nicolas, Francuska

Brian, USA

Petra, Slovenija

znak DLAN

Skenirajte!

Petra, Češka

